

Alina SCARLAT

Despre problemele spectacolului de teatru cu copii

Festivalul de Teatru cu Copii „Hai la teatru!” nu a reprezentat în niciun fel o noutate față de manifestările anterioare de genul: spectatori, organizatori – oameni ai școlii și ai teatrului – afișând *ante festum* certitudinea participării la o desfășurare formală, străină actului artistic, prezențe scenice fără legătură cu această artă (necunoașterea de către semnatarii acestor „spectacole”, a componentelor *sine qua non* ale unei reprezentări teatrale, în general, fără a mai vorbi despre specificul montării unui spectacol cu copii). Texte depășite, prăfuite, abordarea dramaturgiei clasice fără adaptarea componentei ludice din perspectiva copilului, abordarea inadecvată a celorlalte elemente ale transpunerii scenice: costume, decoruri, recuzită, precum și a mijloacelor verbale și nonverbale ale acțiunii scenice.

Și pentru că Festivalul (ca orice festival care se respectă) a beneficiat și de un juriu, despre acesta numai de bine, s-a conformat liniei trasate de organizatori: toată lumea mulțumită, nivelare perfectă, recompensă egală la fiecare.

Lipsa criteriului valoric care a caracterizat întregul Festival mi s-a părut o totală lipsă de onestitate față de copii. Acestora li se creează impresia că teatrul înseamnă ce au văzut.

Cele de mai sus au reprezentat nota generală a spectacolelor din festival. Între toate acestea, însă, trebuie menționate: *Iedul cu trei capre* (Școala de Arte și Meserii, Tătărași), *Gâlceava fructelor* (Școala Ungheni), *Domnul Goe* (Școala „Otilia Cazimir”, Iași), *Pupăza din tei* (Liceul Teoretic Răducăneni) a căror prestație scenică „a excelat” prin: joc plat, descriptiv fără orice preocupare față de sensul logic al prezenței copilului pe scenă, redarea înțelesului brut, empiric al textelor jucate. Într-un cuvânt, transformarea în contrariul său a uneia dintre metodele cele mai importante ale demersului educativ.

Și totuși, pentru mine, Festivalul de la Iași a însemnat și o bucurie. Nesperată: întâlnirea cu Teatrul „O mie și una de... Măști” al copiilor din comuna Vlădeni, județul Iași – spectacolul *L'Avare* – adaptare liberă după Moliere. O reprezentație cu copii între 6–12 ani. De la momentul zero până la final, prezența scenică a copiilor de la Vlădeni a însemnat metaforă și joacă-joc. Acest spectacol probează adevărul existenței copilului-actor care a arătat că poate să se miște cu dezinvoltură și adevăr prin lumea dramaturgiei clasice universale. Și au mai probat că travestiurile și compozițiile le sunt la îndemână*. Iată un argument pentru care cred în crearea unei școli de teatru pentru formarea specialiștilor în domeniul spectacolului de teatru cu copii, a unei pedagogii și a unei estetici de specialitate.

Am scris rândurile acestea cu gândul la copiii pe care i-am avut alături și care cred că nu trebuie mințiți și dezamăgiți.

NOTĂ:

* Deși multilaureat al concursurilor naționale – valoare probată și prin evoluția în acest Festival – în presa ieșeană, teatrul „O mie și una de... Măști” nu este menționat nici ca simplă prezență în această competiție ???!